DEVRİMCİ TİP haberleri

SAYI: 3 8 Kasım 1969

Devrimciler görev başına

Eskiden beri, tek mücadele yolu olarak gerici parlamentarizmin şartlarına uygun pasif tutumlarını ve oportünist görüşlerini teşkilâta hâkim kılmak isteyen TİP yöneticilerinin etkisiyle parti tabanı, seçim sonucunda, belirli bir karamsarlığa kapılmıştır.

Oysa, devrimci mücadele bu dönem içinde bir çok sınavlardan yüzünün akı ile çıkmış, gelişmiş ve önemli bir güçlüğe erişmiştir. Emperyalizme karşı, yürütülen aktif mücadele, geniş halk kitlelerine yayılmış, Amerikan 6. Filosu, limanlarımızı elini kolunu sallayarak ziyaret etme imkânını fiilen kaybetmiş, Amerikan Elçisi Komer, sınır dışı edilmeye mecbur edilmiş, işçilerin ve köylülerin devrimci mücadeleleri, ülkenin her tarafında geniş bir yoğunluğa erişmiştir.

Oportünist TİP yöneticileri, devrimci mücadeleyi sadece kendi seçim - geçim çıkarları için bir araç olarak gördüklerinden, yürütülen mücadeleleri bilerek görmemezlikten gelmekte ve Türkiye'nin en devrimci partisine kendi gerici tutumlarını hâkim kılmak istemektedirler.

İçinde yaşadığımız dönemde TİP'li devrimcilere önemli bir sorumluluk yüklenmektedir: partimizin, ülkemizde gelişen devrimci hareketlere öncülük edebilecek bir seviyeye çıkarılması, TİP'i bu duruma sürükleyen yöneticilerin kesinlikle yönetim kadrolarından tasfiye edilmesi ve bilimsel sosyalizmin ilkeleri doğrultusunda kurulabilecek birlik ve disiplinin partimize hâkim kılınması için yürütülecek mücadelede aktif görevler almak!

Oportünist yöneticilerin, «önümüzde seçim var» uyutması ile yürüttükleri terör havası artık çatlamış ve geçerliliğini yitirmiştir. Önümüzdeki günlerde, önceden yasaklanan bütün ilçe ve il kongreleri yapılmak durumundadır. Fakat Aybar - Aren ikilisinin başlattığı devrimci arkadaşları partiden atmak politikası, hâlen bütün şiddeti ile yürürlüktedir. «Atanmış Yönetim Kurulları» devresinde de birçok devrimci arkadaş, oportünist yöneticileri tenkit ettiği ve bilimsel sosyalizmin ilkelerini savunduğu için haysiyet divanlarına verilmişlerdir.

Aybar - Aren ikilisinin, aslında tezgâhlamak istediği oyun, devrimcilikleri denenmiş birçok militanın katılamayacakları kongrelerde kendi koltuk kavgalarını yürütebilmektir. Devrimci teoriye bağlı olan ve onun, emperyalizmin boyunduruğu altındaki ülkelerinde, ilk aşama olarak, pratiğe uygulanması demek olan «Millî Demokratik Devrim» stratejisini savunan proleter devrimcilerini partiden uzaklaştırmak, TİP'i şimdi içinde bulunduğu durumdan daha kötü yerlere götürmekten başka hiçbir sonuç vermeyecektir. Sosyalist olduğunu iddia eden yöneticiler, partimizi, devrimci bir parti haline getirmeyi gerçekten istiyorlarsa, bu konuda eğer gerçekten samimî iseler, haysiyet divanlarına verilmiş veya partiden atılmış yüzlerce devrimci militanın da katılacağı ve parti tabanının, kulis oyunları dışında serbest iradesini rahatça ortaya koyabileceği bir kongre yapmalıdırlar. Aksi halde, yapılacak kongrelerin, devrimci çözüm yolları getirmesi ve partimizin devrimci hüviyetine kavuşması imkânsızdır. Tıpkı bundan önce yapılan kongrelerin kavuşturamadığı gibi...

olaylar

Proleter Devrimcilerin Beşiktaş ilçesindeki mücadelesi

TİP Beşiktaş ilçesi, TİP içinde Aybar oportünizmine ve onun sahte muhalefeti Aren kliğine karşı verilen mücadelede önemli başarılar kazanmıştır ve kazanmağa devam edecektir.

Henüz kesin zafere ulaşmamış olan bu mücadele hakkında «Devrimci TİP Haberleri» aracılığıyla diğer ilçelerdeki arkadaşlarımıza bilgi vermek yararlı olacaktır.

Önce Beşiktaş ilçesini diğer ilçelerin çoğundan ayıran birkaç nokta üzerinde durmak yerinde olur. Beşiktaş ilçesi partimizin İstanbul'da kurulan ilk örgütlerinden biridir. Dolayısiyle hayli uzun bir geçmişe sahiptir. Bu süre içinde üyelerin önemli bir bölümü Yönetim Kurullarında ve çeşitli bürolarda yöneticilik tecrübesi kazanmışlardır.

Ayrıca, Beşiktaşda TİP'ten önce kurulan sosyalist partilerin ulaştığı oldukça başarılı örgütlenme düzeyi ve Türkiye işçi sınıfının devrimci mücadeleler tarihinde önemli bir yeri olan Ortaköy havalisi işçilerinin bu ilçeye kayıtlı oluşları bu sonucu doğuran çok önemli etkenlerdir.

Oportünizme karşı muhalefetin başlaması

Partinin başına çöreklenen oportünizm, bilindiği gibi, işçi sınıfı partilerinin örgütlenme ilkesi olan demokratik merkeziyetçiliği hiçbir zaman uygulamamıştır. Sahte Aren muhalefeti de bu konuda bir istisna değildir. Genel Merkezin bu antidemokratik tutumuna karşı beliren ilk tepkilerden biri kasım 1967 de yayımlanan ve Spor Sarayındaki parti toplantısında dağıtılan «duyuru» olmuştur. Bu «duyuru»ya imza atan dört dağıtan bir ilçe üyesi Haysiyet Divanına verilmiştir.

Oportünist parti yöneticileri tarafından partiden ihraç edilmek istenen üyeler her seferinde en bilinçli, çalışkan ve fedakâr unsurlar olmuşlardır. Beşiktaş ilçesindeki ilk tasfiye çabası da bu kurala aykırı değildir. Gerçekten, adı geçen «duyuru»yu dağıttığı için, Haysiyet Divanına sevk edilen, daha sonra DDD nin kurucuları arasında yer alan ve geçenlerde de partiden ihraç edildiği kendisine bildirilen Ekrem Şikak, 1968 seçimleri sırasında Beşiktaş ilçesinin düzenlediği bir propaganda toplantısı, taşlı - bıçaklı bir saldırıya uğrayınca en ön safta dövüşen ve yaralanan bir arkadaşımızdır.

1968 seçimlerinden sonra Derby işgaliyle başlayan ve şimdiye kadar görülmedik boyutlara ulaşan demokratik işçi, köylü ve gençlik hareketlerinin sosyal pratiği ve sosyalist kitapların okunmasıyla sağlanan teorik olgunluk, Beşiktaş ilçesindeki muhalefeti ideolojik muhtevasına kavuşturmuştur. İlçedeki proleter devrimcileri yarı-bağımlı yarı-feodal ülkelerde sosyalizmin biliminin emrettiği tek doğru strateji olan millî demokratik devrim tezini benimsemişler ve şunu açık olarak kavramışlardır ki «... Emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadeleyle birlikte yürütülmediği sürece, bir yalandan ve riyâ'dan ibarettir.» (Lenin, **Selected Works**, Vol. 1, p. 566.)

Ağustos 1968 de Beşiktaş ilçesine gelen Behice Boran, parti yöneticilerinin millî demokratik örgütler arasındaki güç birliğini baltalayan davranışlarından ve Büyük Kongredeki anti-demokratik tutumlarından dolayı şiddetle eleştirilmiş; Çekoslovakya olayları, sosyalist dünya sistemi, TİP dışındaki devrimci örgütler, eleştiri - öz eleştiri müessesesinin sosyalist partilerdeki uygulanışı üzerine söyledikleri aksi yönde pek çok iyi niyetli arkadaşın doğru yolu bulmasını kolaylaştırmıştır.

Beşiktaş İlçesi Devrimci Grubu, her fırsatta, her toplantıda, oportünizme karşı ideolojik mücadelede bulunmuş, parti çalışmalarına bilfiil katılmış, görev almıştır. Bu konu son derece önemlidir. Gerçekten, «TİP i örgüt olarak destekliyoruz» şiarı ve bu şiarın uygulanması oportünizme karşı mücadelenin en etkili silâhı olmuştur.

Oportünist Genel Merkez yöneticileri arasında ihtilâf başlayınca ilçedeki proleter devrimcileri, Aren muhalefetinin gerçek yüzünü, Aybar kliğinin ihanetini, partiyi gerçekten devrimci bir niteliğe kavuş-

turmak için neler yapılması gerektiğini haftalarca anlatmışlardır. Bu kampanya da proleter devrimci safları genişletmiş ve sıklaştırmıştır.

Bu dönem içinde yayımlanan «Türkiye İşçi Partisi Devrimci Grup Bildirisi»ne en çok sayıda imza Beşiktaş ilçesinden çıkmıştır.

Devrim stratejisi açık oturumu

Aynı günlerde İlçe Yönetim Kurulu tarafından düzenlenen «devrim stratejisi» konulu açık oturum özel bir önem taşır. Devrimci Grup sözcüsünün dışındaki iki konuşmacı TİP programının millî demokratik devrim programı olduğunu ve önümüzdeki devrimci aşamanın anti-emperyalist, anti-feodal mücadele olduğunu kabul etmişlerdir. Bu açık oturum proleter devrimcilerinin ideolojik bir zaferidir.

Oportünizm baş kaldırıyor

Proleter devrimcilerinin TİP'teki mücadelesinin gelişmesi karşısında telâşa düşen oportünist yöneticilerin Olaganüstü Büyük Kongre kararlarını çiğnemeleri karşısında en büyük tepki Beşiktaş ilçesinde gösterilmiştir. Daha önce ihraç edilen eski üyelerin müracaatlarının İl Yönetim Kurulu tarafından reddedilmesi üzerine konu, ilçede görüşülmüş, söz alan bütün partililer durumu kınamışlardır. Bu toplantının sonunda Belediye Meclisi TİP Grupu Başkan Vekili Metin Atılal ve bir arkadaşı bütün görevlerinden alınarak Haysiyet Divanına verilmişlerdir.

Bütün çabalara rağmen oportünizme karşı mücadele durmamış, partinin en faal üyelerinin tasfiye edilmek istenmeleri hareketin bir kıvılcım gibi diğer birçok il'e ve ilçeye yayılmasını önleyememiştir. Bu arada çıkan İşçi - Köylü gazetesi, mücadeleyi güçlendiren bir etken olmuştur.

Tamamen oportünist yöneticilerin maşalığını yapan ve proleter devrimcilerinin mücadelesini engelleme grevini üstelenen İlçe Yönetim Kuruluna karşı imza toplanmış, istifa etmeleri sağlanmıştır. Olağanüstü İlçe Kongresi ise Genel Merkezin cesaret edememesi yüzünden toplanmamıştır.

olaylar

Oportünizmin düştüğü batak

Oportünist yöneticiler koltuklarını tehlikede görünce işi ilçe kapısına kilit vurmağa kadar götürmüşlerdir. İlçenin haftalarca eylem yapamaması, üyelerin bir araya gelememesi karşısında proleter devrimcileri, ilçenin kapısını kırarak toplanmışlar, bir bildiri kaleme almışlar ve bütün ilçe üyelerini toplantıya çağırmışlardır.

Bu toplantıyı, başta İl Başkanı Şaban Yıldız olmak üzere il yöneticileri sabote etmek istemişlerdir. Oportünizmin çirkin yüzünün iyice ortaya çıktığı bu toplantıda bütün engelleme çabaları ve tertipleri boşa çıkmış, proleter devrimcileri savundukları ilkeleri şöyle sıralamışlardır:

«Partide sosyalizmin bilimi egemen olmalıdır. Bu amaçla teorik eğitim yapılmalı, dünya devrimci mücadelesi öğrenilmelidir.

Bilimsel sosyalizmin emrettiği, yarı - bağımlı, yarı - feodal olan ülkemizde millî demokratik devrim stratejisinin uygulanmasıdır.

Partide merkeziyetçilik değil, demokratik merkeziyetçilik uygulanmalıdır.

Üçüncü olağanüstü kongre kararları uygulanmalıdır.

Ilçe ve illerde kongreler yapılmalıdır.»

Oportünist yönetici klik Beşiktaş ilçesinde proleter devrimcileri tarafından her hafta düzenlenen kitap okuma günlerini önleyebilmek için sonunda partiyi kapatmaktan başka yol bulamamış, ilçe üyelerinden hiçbirinin haberi olmadan bütün eşyayı İl Merkezine taşıtmıştır. Buna rağmen 20 temmuz günü Bakırköy'den, Beykoz'dan, Kartal'dan, hattâ Yalova'dan gelen partililerle Beşiktaş ilçesindeki en kalabalık toplantı yerlerde oturularak yapılmış oportünizm mahkûm edilmiştir. Bu toplantıda TİP Beşiktaş İlçesi Devrimci Grubunun dağıttığı bildiride mücadele hedeflerinden bazıları şöyle özetleniyordu:

1. Büyük Kongre kararları uygulanmalıdır.
2. İl ve ilçe kongreleri yapılmalıdır.
3 İhraçlar ve Haysiyet Divanları mekanizmasının işletilmesi durdurulmalıdır.
4. Kontenjan müessesesi kaldırılmalıdır.

5. Yığın halinde üye kayıtları önlenmelidir.

6. Genç militanların partimiz saflarına katılmaları sağlanmalıdır.

7. Devrimci teorik eğitim gerçekleştirilmelidir.

İlçe kapandıktan sonra ne yapıldı?

Oportünizm ilçeleri kapatmakla proleter devrimcilerini etkisiz bırakacağını sanıyorsa çok aldanmaktadır. Oportünistler proleter devrimcilerinin elinden ilçeleri kapatmakla kurtulamazlar. Çünkü onlar bütün sosyal mücadele alanlarında emperyalizme, işbirlikçilerine ve onun devrim saflarındaki uzantısı olan oportünizme karşı mücadele ederler. Nitekim etmişlerdir de. Proleter devrimcileri İşçi - Köylü gazetesini satarken, Demir - Döküm işgalinde işçilerin yanında yer alırken, Yarımca Seramik direnişini desteklerken, gecekondu halkıyla birlikte mücadele ederken emperyalizme ve onunla ittifak eden oportünizme amansız darbeler indiriyorlardı.

Ön seçimlerde ilçe kapalı olmasına rağmen ve proleter devrimcilerinin büyük çoğunluğunun delegelik hakları ellerinden alındığı halde büyük bir başarı sağlandı. Bu sonuç proleter devrimcilerinin ilçenin diğer üyeleriyle kurduğu bağların sağlamlığını gösterir. M. Ali Aybar'ın 7. olabildiği ön seçimde, Sadun Aren ancak 6 oy alabilmişti. Beşiktaş'ın Aybar'ın kendi ilçesi oluşu hezimeti artırıyordu.

Beşiktaş Ilçesi Devrimci Grupu seçim kampanyasına da olanca gücüyle katıldı. Beykoz köylerinde millî demokratik mücadelemiz halka anlatıldı. Beykoz ve Paşabahçe meydanlarında, iki başarılı miting düzenlendi. Beykoz meydanında, millî demokratik devrim tezini savunduğu için bütün görevlerinden alınan Cemile Çerçel TİP ambleminin altında devrimci şiar'larımızı haykırırken, aynı anda ve meydana bakan kahvede, AP hatipleri, anti-komünizmin en ateşli iki bayraktarı, Abdurrahman Şeref Lâç ve Orhan Kevirlioğlu halkı proleter devrimcilerinin üstüne saldırtmaya çalışıyordu. Buna rağmen miting AP toplantısından daha büyük bir kalabalıkla sonuna kadar sürdürüldü.

Alibeyköy'de Beşiktaş'lı proleter devrimcilerinin katıldığı ve konuşmacı olarak görev aldığı toplantılar her bakımdan tarihî idi. Demir - Döküm'ün yiğit işçileri bu toplantılarda millî demokratik mücadelemizin şiarları ile Alibeyköy'ü defalarca inlettiler.

Beşiktaş ilçesi kapatıldıktan sonra zaten etkisiz olan Aren oportünizmi tamamen silindi. Çünkü Aren kliği sosyal mücadele alanlarında görülmedi, seçim kampanyasında da Aybar oportünizminin kuyruğuna takıldı.

Halkımızın gelişen millî demokratik mücadelesiyle birlikte sosyalist saflardaki oportünizm de adım adım gerilemektedir. Proleteryanın devrimci ideolojisi bütün oportünist klikleri ezecektir .Sosyalizmin bilimi partimize egemen kılınacaktır. Halkımızın ikinci millî kurtuluş savaşı öncü partisine ergeç kavuşacaktır.

YAŞASIN PROLETERYANIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ,

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİNİN SOSYALİZMİN ILKELERİ UZERİNDE BİRLİĞİ

Adana'da devrimci saflarımız sıklaşıyor

Türk Solu ve Aydınlık Temsilcisi.
Abdurrahman EVREN
Bildiriyor

Proleter sosyalistlerinin doğru devrimci şiar ve taktiklerle geliştirdiği aktif mücadele metodu, pratikte doğru neticeler vermiş ve Adana'da yeni devrimci arkadaşlar saflarımıza katılmışlardır. Ozellikle, seçim öncesinde, oportünist Aren ve Aybar'ın Adana'ya gelişleri sırasında takınılan tavır ve oportünistlerle yüzyüze mücadele biçimi, üyeler üzerine olumlu etkiler yapmış, karşımızdakileri ise gerilemek zorunda bırakmıştır.

Adana'da Seçim öncesi genel durum:

Önseçimlerde başa oynayan üç kişi vardı. Ali Karcı, Cenan Bıçakçı ve Selâhattin Uyar. Bunlardan Ali Karcı'nın ne olduğu bellidir. Cenan Bıçakçı ise daha çok Aybar'cı olarak bilinmektedir, tabii oportünisttir. Selahattin Uyar ise, Demokratik Devrim Derneği'nin çalışması es-

nasında kendisini lânse etmek için bir ara tutarlı gibi gözükmüş, daha sonra ise bilgisizliğini örtmek için Proleter sosyalistlerine karşı cephe almıştır.

Önseçimleri bu iddialı üç aday arasından birinin kazanacağı sanılırken, sandıktan başka bir oportünist (Hüseyin Korkmaz) fırlayarak liste başı olmuştur. Bundan sonra Aybar'la temaslar yapılmış ve Adana'ya kontenjan kullanılmaması sağlanılmıştır. Birinci sırayı işgal eden Hüseyin Korkmaz'a, parti dışındaki sosyalistler asgari müştereklerde ve somut hedeflerde eylem birliği teklif etmişler, Hüseyin Korkmaz bu teklifi **«Devrim stratejisi yok, seçim stratejisi var»** şeklinde reddetmiştir. Buna rağmen partili arkadaşlardan, özellikle Faruk Türün ve Zihni Ayhan (oportünistlerin, seçim propagandası boyunca, «emekçiler suyun başına», «iktidara gelirsek bir ayda herşeyi halledeceğiz», «Amerikan ancak iktidara gelirsek gider» gibi, halk yığınlarını pasifizme iten ve onlara tek eylem biçimi olarak seçim sandığını gösteren konuşmalarına karşı) doğru devrimci eylem biçimlerini göstermişler ve mitingler ve toprak işgalleri biçiminde beliren demokratik köylü hareketlerinin, gençliğin işgal ve boykot hareketlerinin anti emperyalist - Anti feodal bir karakter gösterdiğini ifade etmişlerdir.

Oportünistlerin seçim boyunca en tutarlı (!) propagandaları ise komünizmi tarifleri olmuştur. Hiç kimsenin bu yolda TİP'e saldırmadığı bir ortamda, gittikleri her yerde «komünizm, açlıktan imanı gevremiş işçilerle köylülerin ihtilâl yapmasıdır» demişler ve kendilerinin komünist olmadığını bildirmişlerdir. Devrimciler bu tarifin bilimsel olmadığını, böyle bilimsel olmayan tariflerle halkın yanlış kanaatlere sevkedilmemesi gerektiğini, bu gibi konuşmaların en azından işbirlikçi hakim sınıflara devrimcileri ihbar anlamına geleceğini söylemişlerdir.

Propagandaların kesifleştiği ve proleter sosyalistlerinin üyelerle bağ kurmak, İşçi - Köylü satmak gibi eylemlerini sürdürdüğü bir ortamda, önce Aren grubu, daha sonra da sosyalizmin güler yüzü Aybar ve şürekâsı ilimizi şenlendirdiler. Burada özellikle Aren'in tutumuna dikkat etmek gerekir. Zira, sosyalizm adına muhalefet yaptığını iddia eden, aslında ise, sahte muhalefet yapan bay Aren proleter devrimcilerinin kendisi ile üyeler önünde ideolojik mücadele yapmak istediklerini söylemelerine rağmen vaktin geç olduğunu ve şu anda toplantıya gitmesi gerektiğini ve bunun için çok üzüldüğünü ifade etti. Fakat biz onun yakasını bırakmadık. Ertesi gün saat 15 de parti binasında buluşmak ve üyeler önünde tartışmak üzere ayrıldık. Evet, ertesi gün gittik randevumuza ve bekledik bay Aren'i, hem de gelmiyeceğini bile bile. Tabii gelmedi oportünistlerin şahı ve tıpkı Zonguldak'taki gibi ideolojik mücadeleden kaçtı.

8 Ekimde ise, Aybar, Kuruköprü meydanında, «Bağımsız Türkiye, kahrolsun Amerika» sloganlarının kullanıldığı bir mitingde konuşmuş «Bağımsızlık ancak, Türkiye sosyalist olduktan sonra söz konusu olabilir» derken «kahrolsun oportünistler, kahrolsun revizyonistler» sloganları ile uğurlanmıştır.

Nihayet seçim günü geldi ve sandıktan TİP adına beş bin küsûr oy çıktı. Hemen saldırıya geçtiler. Mademki oylarda bir düşme vardı bütün kabahat; Millî Demokratik Devrim stratejisini savunan proleter devrimcilerinindi. Hazretlerin kendi teorilerinin (!) yanlışlığı akıllarına gelmiyor da, ille de bir suçlu arıyorlar. Bunun üzerine, «oportünizmin panzehiri ideolojik mücadeledir» ilkesinden hareket ederek ideolojik saldırıya geçtik. 14.10.1969 günü İl binasına gittiğimizde, köylü ve kentli üyelerin dışında, Cenan Bıçakçı, İstanbul'dan gelen bir sendikacı ve onların etrafında birleşmiş müteşebbis ilçe yönetim kurulundan bir kaç üye vardı.

Köyden gelen parti üyeleri, köylerinden TİP'e 34 oy çıktığını fakat bunların kendi kimliklerini belli edemediklerini, partinin, köy emekçilerinin şehirde olan işlerini halledebildikleri takdirde, köylülerin partinin güçlülüğüne inanarak oylarını vereceklerini söylediler.

Proleter sosyalistleri hemen müdahale ederek; bu şekilde sağlanacak oylarla ileriye dönük bir devrim hareketinin, hele bir sosyalist devrimin söz konusu olamıyacağını, bizim şu andaki mücadelemizin emekçileri kendi siyasî kimlikleri ile devrimci mücadelenin içine çekmek yönünde olması gerektiğini anlattılar.

Bu arada Cenan Bıçakçı • emekçiler e-

olaylar

konomik mücadele yapmadan, ekonomik bağımsızlığa kavuşmadan siyasî mücadele yapamazlar demiştir. Bu iddiaya karşı proleter devrimcileri, emekçilerin ekonomik mücadelesinin kendiliğinden gelme bir mücadele olduğunu, bu mücadelenin emekçileri «ekonomik bağımsızlığa» kavuşturamıyacağını, emekçilerin ekonomik mücadelesine siyasî yön vermenin devrimcilerin görevi olduğunu, bu anlamda ekonomik mücadele ile siyasî mücadelenin birbirinden ayrılamıyacağını belirtmişlerdir. Daha sonra oportünistlerin halk yığınlarına tek eylem biçimi olarak seçim sandığını gösterdiklerini, bunun yalnış olduğunu söylemişler, «TİP'ten birçok gerçek devrimci ihraç edildi. Fakat proleter sosyalistlerinin TİP içindeki mücadelesi durmadı. Çünkü TİP, sosyalist bir parti olmasa da bağrında birçok dürüst unsurları barındırmaktadır ve proleter sosyalistlerinin amacı partiyi gerçek kimliğine kavuşturmaktadır.» demişlerdir.

Daha sonra söz alan bir arkadaş, Türkiye'nin bağımsız olmadığını, ülkemizin bazı yerlerinde feodal artıkların hüküm sürdüğünü, «Yüzde kaç feodalite var?» gibi soruların metafizik bir soru olduğunu, Kapitalizmin olduğu kesimlerde feodal kırıntıların da olabileceğini, buna karşılık feodal üretim biçiminin hakim olduğu bölgelerde bazı kapitalist işletmelerinde bulunabileceğini ve bunların kesin olarak bıçak gibi kesilemiyeceğini, ekonomik baskı ile ekonomi dışı cebirin birbirinden ayrı şeyler olduğunu anlattı. Daha sonra, emperyalizmin vesayeti altındaki bir ülkede sosyalist devrimin söz konusu olamıyacağı belirtilerek ülkemiz bağımsız olmadan, emekçilerin gerçek partisi kurulmadan ve Millî Demokratik Devrim tamamlanmadan bir sosyalist devrimden bahsedilemez dendi.

Oportünistler ideolojik alanda yenilgiye uğrayınca, parti üyesi olmayan bir hanımın yardımıyla olay çıkarmaya kalkıştılar. Tartışma boyunca devrimcilere hakarette bulunan bu hanıma diğer üyeler tarafından bir kavga şekline dönüşmeden önlendi.

Oportünistler halen il yönetim kurulunda bulunan, devrimci bir üyeyi saf dışı etmek için, yönetim kurulunu düşürmek üzere faaliyete geçmişlerdir. Ama şunu unutmamaktadırlar: Ne kadar kaçarlarsa kaçsınlar onları kaçtıkları yerde yakalayıp, maskelerini indirecek ve emperyalizmin proleter devrimci saflardaki uzantısı oportünizmi kesin olarak yere sereceğiz.

Ülkemizin geleceğini Seçimler değil halkımızın bilinçli, örgütlü mücadelesi belirleyecektir

Bir seçim geçmiş ve partimiz seçimlerden büyük oy kaybıyla çıkmıştır. Bu durum sahte Aren muhalefeti tarafından ve ANT dergisi etrafında toplanmış oportünist grup tarafından devrimci mücadelenin hezimeti olarak ilân edilmiştir. Diğer yandan partinin bugünkü durumunun baş sorumlularından olan Aybar da seçimlerdeki oy kaybını, başka partilerin, TİP'in seçim propagandalarını taklit etmesine bağlamıştır.

Açıktır ki, her üç oportünist grubun görüşü de temelden yanlıştır. Aren ve ANT etrafında toplanmış oportünist grupların seçim sonuçlarını devrimci mücadelenin hezimeti olarak ilân etmeleri iki nedene dayanmaktadır :

Bunlardan birincisi, devrimci mücadeleyi seçimlerden ibaret görmek ve devrimci mücadelenin başarısını veya hezimetini seçimlerde alınan oylarla ölçme alışkanlığıdır. Bu alışkanlık, devrimci ideolojiyi kabul etmemek, yani işçi sınıfının ideolojisini benimsememiş olmaktan ileri gelir. İşçi sınıfının ideolojisini benimseyenler, devrimci mücadelenin içinde bulunduğu önemi değerlendirirken, yalnızca seçim sonuçlarına değil, kitlelerin gelişen millî demokratik yöndeki mücadelelerine, örgütlenme seviyelerine bakar.

Sahte Aren muhalefetinin ve ANT dergisinin etrafında toplanmış oportünist grubun seçim sonuçlarını hezimet olarak ilân etmelerinin ikinci nedeni; proleter sosyalizmine (bilimsel sosyalizme) ihaneti açıkça ortaya çıkmış olan Aybar'ın yerine, parti yönetimine geçme hevesleridir. Aybar oportünizminin parti yönetiminde güçlü göründüğü devirlerde ona yardakçılık edenler, Aybar oportünizminin maskesi

proleter sosyalistleri tarafından düşürülünce, onun karşısına geçmişlerdir. Bir Ata Sözümüz «batan gemiyi ilk terkedenler, fareler olur» der. İşte, bir zamanlar Merkez Yürütme Kurulu üyesi iken Aybar'ın yardakçılığını yapanlar, onunla aynı dili kullananlar, ellerindeki haftalık yayın organına Aybar'ın boy boy resimlerini koyup oportünist görüşlerini yayanlar, Aybar oportünizminin gemisi batmaya başlayınca, gemiyi ilk terkedenler olmuşlardır. Bunların samimiyetine güvenilebilir mi?

İşçi sınıfının ideolojisini bir türlü kabullenmeyen bu oportünst unsurlar, tam bir fırsatçılık içindedirler. Onların kafası şöyle işlemektedir: «Parti, seçimlerde oy kaybetmiştir, o halde, bu fırsattan yararlanıp Aybar'ı devirelim, yerine biz geçelim.» Onların Aybar'a karşı kullandıkları silâh, işçi sınıfının devrimci iedolojisi değil —yani bilimsel sosyalizm değil— seçimlerde partinin aldığı oy sayısıdır. İşte fırsatçılık, işte küçük burjuva oportünistlerinin iğrenç koltuk kavgası metodları!

Sahte Aren muhalefeti ve ANT etrafındaki oportünist grup, partinin devrimci çizgiden sapmasının kanıtı olarak seçimlerde az oy almış olmasını göstermektedirler. Yani şöyle demektedirler: «Parti seçimlerde oy kaybetmiştir, öyleyse parti görevini yerine getirememektedir.» Bu tam bir oportünist değerlendirmedir. Çünkü parti çok öncelerden, ta 1965 lerden beri görevini yerine getirememektedir. Devrimci bir partinin görevini yerine getirmesi, seçimlerde fazla oy alması değildir; işçilerin, köylülerin ve toplumumuzun diğer millî sınıf ve tabakalarının devrimci mücadelelerine öncülük etmesi, bu mücadelelerin başarıya ulaşmasını sağlamasıdır. Bu görev, ta 1965 lerden beri, yani Aren ile Aybar'ın kader birliği ettiği devirlerden beri, ANT dergisinin Aybar'ın fotoğraflarını kapaklara koyup onun görüşlerini sayfa sayfa yayınladığı dönemlerden beri yerine getirilmemektedir. Köylülerin, işçilerin işgal ve grev hareketlerine, gençlerin Amerikalıları denize döktüğü anti - emperyalist mücadelelerine destek olmak bir yana, hattâ parti bu hareketlere karşı bile çıkmıştır. Ve bu dönemlerde parti içinde Aybar - Aren işbirliği vardır.

Aybar'ın seçim sonuçları hakkındaki yorumları ise, tamamen zırvadır. Aybar, kendi kazdığı kuyuya kendisi düşmüş, pek bağlandığı gerici parlamentarizmin sillesini yemiştir. Ama görünen odur ki, Milliyet Gazetesindeki Amerikan emperyalizminin akıllı savunucuları, Aybar'ı düştüğü kuyudan çıkarmak için büyük gayretler sarfetmektedirler.

Partili omuzdaşlar!

Seçimler yapılmış ve partimizin aldığı oylar düşmüştür. Ancak önemli olan bu değildir. Asıl önemli olan, partimizin gelişen devrimci mücadeleye önderlik edemeyişidir. İşçilerin ekonomik ve demokratik mücadelelerine, köylülerin demokratik hareketlerine halkımızın millî demokratik mücadelesine önderlik edemeyişidir. İşçi sınıfımızın, proleter sosyalist ideoloji ile donatılmış öncü müfrezesi olamayışıdır. Asıl üzerinde durulması gereken budur.

Önümüzdeki dönemde eğer bunu başaramazsak, yani partimizi, Türkiye'deki devrimci mücadelenin ekseni haline getiremezsek, sorumluluğumuz büyük olacaktır. Bu görevi başarabilmek için, önümüzde tek yol vardır: **Devrimci ideolojinin kılavuzluğunda, bilimsel sosyalizmin ilkeleri temeli üzerinde devrimci birliği sağlamak. Proleter devrimcilerinin mücadelesi, bu tarihsel görevi gerçekleştirmek yönündedir.**

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE OPORTÜNİZM!

YAŞASIN PROLETER SOSYALİZMİ!

SEÇİMLER VE MİLLİ DE

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'nin ilk sayısında, Millî Demokratik Devrim stratejisi hakkında, henüz bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde belirli bir berraklığa erişmemiş arkadaşların kafalarına takılabilecek bazı önemli noktaları, bu sayfalarda, soru - cevap olarak yayınlayacağımızı belirtmiştik.

İlk sayıda, emperyalizmin boyunduruğu altındaki bir ülkede birinci derecedeki çelişkinin ne olduğu meselesi ortaya konmuş ve «Millî Demokratik Devrim kimin öncülüğünde, kimlerle beraber yapılabilir?» sorusuna işlenmişti. İkinci sayıda ise, «Bağımlık ve demokrasi için mücadele nedir? Sosyalist mücadele nedir?» meselesi incelendi.

Devrimci teoriyi mücadelemize egemen kılmak, oportünizmin saflarımızda yaratmaya çalıştığı bulanıklığı gidermek için, teorik ilkelerin tahrif edilmeye, kullanılmaya ve istismar edilmeye çalışan önemli noktalarını saflarımız içinde açıkça ortaya koymak, bu konularda, bilimsel sosyalizmin ilkelerine uygun doğru çözüm yollarını göstermek bizi, ideolojik birlik esasları üzerinde birliğe götürecektir.

Arkadaşlarımızı, ve bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde titiz olmaya ve kafalarını kurcalayan noktalarda soru sormaya çağırıyoruz.

Memleketimizde Genel Seçimler yapıldı ve gene sandıktan emperyalizm-işbirlikçi burjuvazi - feodal ağa üçlüsünün temsilcileri çıktı.

Türkiye İşçi Partisi, bu seçimlere yöneticileri tarafından parçalanmış, zayıflatılmış olarak katıldı. Bu durum, muhakkak geçen seçimlere nazaran oy yüzdesinin düşmesini etkiledi. Ancak, Parti parçalanmamış olsa, daha iyi çalışabilse idi de, daha çok oy alabilmesi mümkün olmakla beraber, iktidarı etkileyebilecek sayıda bir oya sahip olamayacağı bellidir. Yani Türkiye İşçi Partisi için bugünden yarına en önemli sorun, iktidara gelmek değildir. Türkiye'deki Filipin tipi demokrasi şartları altında Türkiye İşçi partisi veya herhangi bir devrimci partinin sandıktan çıkması mümkün değildir. Tersine, bugünkü şartlar, en gerici koalisyonu iktidara getirecek şartlardır. Çünkü, halkımız, henüz yer yer hür vatandaşlar seviyesinde erişememiştir. Bir çok yerde ağalığın baskısı altındadır. Siyasî iktidarın ve dış çevrelerin bütün imkânları, gericileri desteklemek için seferber olmuştur. İktidar, seçimleri kazanabilmek için devrimci örgütleri kapatmış, gençliğe karşı, sokakta adam vurduracak kadar kaba şekilde terör uygulanmış, bazı bölgelerin halkını polis ve jandarma kurşunu, işkencelerle sindirmeye kalkmıştır. En önemlisi, proleterya, emekçiler ve Türkiye devrimcileri dağınık haldedirler. Örgütleyip yığınları bilinçlendirememişlerdir. Ve neticede 12 Ekim'de yapılan seçimlerle, halk yararına hiç bir eylemde bulunamayacağı, sömürüyü ağırlaştıracağı belli olan en gerici çevreler seçimleri kazanmışlardır.

Türkiye İşçi Partililer ve sosyalist devrimciler olarak şunu düşünelim. İktidar çevreleri ile eşit şartlarla mücadele edebiliyor muyuz? Arkadaşlarımız saldırıya uğradığı zaman, suçlular bulunup, cezalandırılıyor mu? Işçilerin grev ve fabrika işgallerini yasalara uygun eylemlerini, işverenlerin birbirlerini destekledikleri rahatlıkla yani tutuklanmak, coplanmak, kurşunlanmak tehlikesi olmadan - destekliyebiliyor muyuz? İşçi sınıfı örgütlenmek için, patronların imkânlarına sahip mi? Işçi sınıfı ile işverenler arasında bir ihtilâf çıktığı zaman ,siyasî iktidarlar kimden yana çıkıyor? Proleteryanın örgütlenmesini ve sınıf mücadelesini Türk Ceza Kanunu'nun 141 ve 142 ci maddeleri büyük ölçüde engellemiyor mu? Türkiye Işçi Partisi'nin, Anayasa ve yasalara aykırı olmayan bir çok eylemlerinde bile «aman Parti kapatılmasın» endişesi zaman zaman hepimizin yüreğini yoklamıyor mu? Köylümüz, kentli-

MOKRATİK DEVRİM (III)

miz hür iradelerine sahip olabiliyorlar mı? Sanırız ki, bu sorulara verilecek cevaplar da devrimciler arasında bir ihtilâf söz konusu olamaz. Bu cevaplar tümüyle «Hayır» dır.

Şu halde, bugün önümüzdeki görev, bu Filipin tipi demokrasiyi ,gerçek demokrasiye dönüşmektedir. Yani, Amerikan emperyalistlerini yurdumuzdan atmak, işbirlikçi burjuvazi - feodal ağa ittifakının siyasî ve iktisadî hakimiyetini ortadan kaldırmaktır. Bunu da, çağımızda proleteryanın öncülüğünde, bütün millî sınıf ve tabakaların ittifakı ile yürütülen mücadele sağlayacaktır.

TİP'i öncü olmaya lâyık bir duruma getirmemiz gerekiyor. Bunun için de, seçimler dahil, Anayasa ve yasaların tanıdığı bütün hakları sonuna kadar kullanıp örgütlerimizi geliştirip, kuvvetlendirmeli, yığınları örgütlendirip, bilinçlendirmeye çalışmalıyız. Ancak, o zaman halkımız, kendisini kıskıvrak bağlayan üçlü ittifaktan kurtulup, hür vatandaşlar olma yoluna gidecektir. Bu da, millî demokratik devrimi gerçekleştirmek demektir.

Millî demokratik devrim gerçekleştirildikten sonra, sosyalizme varmak üzere ortam hazırlanmış olacaktır.

Bazı dar kafalı veya kasıtlı çevreler bu fikirleri savunduğumuz için bizleri, sosyalizmi terketmek, küçük burjuvazinin hesabına sol hareketi sosyalist olmayan amaca yöneltmekle suçluyorlar. Bu iddiaları ileri sürenler, bilimsel sosyalizmin demokratik devrim ve sosyalist devrim konusundaki tezlerine ve sosyalist ülkelerin pratik deneylerine biraz dikkat etmiş olsalar - kasıtlı değillerse - bu kadar sorumsuzca konuşamazlar.

Bu tartışmalar yalnız bizim ülkemize has değildir. Oportünizm ve anarşizm, bütün dünyada, sosyalizmin tarihi kadar eskidir. Bunlar yalnız bizde değil, bütün dünyadaki sol hareket içinde ileri görünen şiarlar ortaya atıp, - bilinçli ve bilinçsiz - hareketi çıkmaza sokma çabası içinde olmuşlardır.

Lenin bile bunların şerrinden kurtulamamıştır. Lenin'in en önemli eserlerinden biri olan «İki Taktik» tamamen bu konuyu işlemektedir. Aşağıya alacağımız pasaj, bugün bu kadar bizleri meşgul eden tartışmaların sadece bize has olmadığını göstermesi bakımından ilginçtir.

«Ve hepimiz işçi kurtuluşunu, işçilerin kendi elleri ile gerçekleştireceğine inanıyoruz; yığınlar bilinçlenmeden ve örgütlenmeden, yığınların burjuvazinin tümüne karşı açıkça mücadele hazırlığı ve bu yolda eğitimi gerçekleşmeden, bir sosyalist devrim söz konusu olamaz. Bizi sosyalist devrimi geçiktirmemekle suçlayan anarşistlere cevabımız şudur: Biz sosyalist devrimi geciktirmiyoruz, biz biricik ve güvenilir yoldan, demokratik devrim yolundan, sosyalist devrime doğru ilk adımı atıyoruz. Kim sosyalizme, siyasî demokrasi dışında başka bir yoldan varmak istiyorsa, iktisadî olduğu gibi, siyasî bakımdan da saçma ve gerici sonuçlara varması kaçınılmaz bir şeydir. Eğer, işçiler gelipte bize «niçin azami programımızı uygulamıyoruz» diye sorarlarsa; kendilerine, halk yığınlarının demokrasiye bağlı olduklarını, henüz sosyalizme yabancı olduklarını, proleterlerin henüz örgütlenmemiş olduklarını göstereceğiz. Öyleyse gidin, Rusyada bir boydan, bir boya yüzbinlerce işçiyi örgütlendirin, milyonlarca emekçiye programımızı kabul ettirin! Deneyin bunu. Ve sosyalizm hakkında anarşizm kokan cafcaflı sözlerle yetinmeyerek deneyin! Hemen göreceksiniz ki, bu örgütlendirme ve bilinçlendirme işi, bu sosyalist eğitim işi, demokratik devrimin eksiksiz tamamlanmasına bağlıdır.»

Millî demokratik devrimin sosyalizmden sapma olduğunu söyleyenler, herhalde Lenin'den daha sosyalist değillerdir.

Türkiye İşçi Partisini kuvvetlendirip, saflarını sıklaştırıp, militanlarını eğitmek yerine, halkı örgütleyip bilinçlendirmek yerine, safları dağıtanların, sosyalizmin bilimine sırt çevirenlerin, sosyalizm hakkında ahkâm kesmeye hiç hakları olmaması gerekir.

Sevinç Özgüner

Mersin'de proleter sosyalistlerin zaferi:

Mersin parti binasında günlerdir yapılan uzun tartışmalar sonunda proleter sosyalistleri oportünistlerin maskelerini düşürmüşlerdir.

«Ben Aybar'dan ve tüzükten başka bir şey tanımam... Hepinize ekmek su, iş v.s. vereceğiz dedik, yine bize vermediler oylarını. Daha ne yapalım? Böyle işçinin de, köylünün de» deyip küfretmekten başka bir varlık gösteremeyen oportünistler, bir kez daha yenilgiye uğramışlardır.

Verilen savaşın Amerikan emperyalizmine, onun yerli işbirlikçilerine ve feodal ağa üçlüsüne karşı olduğunu ve nihaî hedef olan sosyalizme varabilmek için, ilk aşama olarak tüm millîci sınıf ve tabakaların proleteryanın, TAM BAĞIMSIZ, GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE şiarı altında birleşmesi gerektiğini izah eden arkadaşlarımızın sözünü, **«Biz böyle ince hesaplardan anlamayız»**, gibi ahmakça lâflar atarak kesmek isteyen, ve yalnız kalan, bir oportüniste ihtar edilmiştir. Arkadaşımızın devamla: **«Millî Demokratik devrimi burjuva karakterli diye reddedenler, bir gerici ile ayni paralele düşmektedir. Bu gün halkımız emperyalizm ve yerli ortaklarının ağına düşmüş ve karanlık bir uçuruma doğru sürüklenmektedir. Bundan dolayı bilimsel sosyalizme göre, hedefimiz anti emperyalist ve anti feodal bir savaştır. Sosyalist mücadelenin ilk adımıdır bu. Ve bu mücadelede tüm ilerici ve demokratik kuvvetlerle, sosyalist prensiplerimizden taviz vermeden güç birliği yapılmalıdır. Partimiz içinde gerçek demokrasi sağlanmalı ve despotik yönetime son verilmelidir. İşçi sınıfının devrimci idolojisini benimsemiş proleter sosyalistlerinin parti yönetimine egemen olmaları sağlanmalıdır. Emperyalizmin boyunduruğu altında sosyalist Türkiye, herkese iş, toprak lâfları ancak emperyalistlerin ve yerli uşaklarının yüzünü güldürecek lâflardır. Yaşasın gerçek sosyalistler. Yaşasın TAM BAĞIMSIZ ve GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE»** diyerek sözlerini bitirmiştir.

Oportünizmin Mersin'de temsilcisi durumunda yalnız kalan Sakıp Bulutlu isimli Aybar hayranı oportünist söz alarak: «Ben İşçi Partisine kendisini adamış bir insanım, ve genel başkanımın sözlerinden çıkmam. Halk Partililerle filân iş yapmam...» gibi bilimsellik ve sosyalizmle uzaktan yakından ilgisi olmayan bir konuşma yapmıştır.

Yapılan toplantılardan anlaşılacağı üzre genel kurul toplantısına Mersinden proleter sosyalistlerinin katılması ve oportünistlerin, en yakın zamanda doğru kitle çizgisine gelmezlerse tasfiye edilmesi beklenmelidir.

Bildiren:

Mehmet Faruk Kurtuluş

İTÜ. Mimarlık Fak. Antiemperyaaist Örgütü.

İlçe kongreleri yapılıyor

1969 Genel Milletvekili seçimlerinde, bütün umudunu emperyalizmin vesayeti altındaki gerici parlementarizme bağlamış olan oportünizm, seçimlerde umduklarını bulamamış ve yöntemlerinin iflâs ettiğini görmüştür.

Bu yenilginin telâşı ile ve bazı ilçelerden gelen talepler üzerine ilçe ve il kongrelerinin yapılmasına karar vermiştir. Bir yazıyla durum ilçelere bildirilmiş ve 21/XI/1969 Cumartesi günü bir toplantı yapılmıştır.

Bu toplantı öncesi Beykoz ve Eyüp ilçelerinde yapılan toplantılarda, daha önce sudan gerekçelerle ve antidemokratik bir yöntemle haysiyet divanına verilen üyelerin, üyelik haklarının iadesi yolunda prensip kararı alınmış ve bu sorun bir gündem maddesi halinde ildeki toplantıya götürülmüştür.

Bu kararın alınış gerekçesi, hiç şüphesiz proleter devrimcilerinin (haysiyet divanına verilenler dahil) parti içinde ve seçimlerde oldukça etkin bir çalışma göstermeleridir.

2/XI/1969 Cumartesi günü ilçe başkanları ve yöneticilerinin katıldığı toplantıda, bu sorun görüşülmüş ve haysiyet divanına verilmiş olan üyelerin, ilçe kongrelerinden önce üyelik durumunun kesinleşmesi yolunda il haysiyet divanı ile temaslara geçilmiştir.

BİLDİRİ

Genel Milletvekili seçimlerinde Partimizin oyları azalmış ve Emekçi Halkımız, sahte demokrasinin oyununa bir kere daha getirilmiştir. Böylece, Amerikan Emperyalizmi ve onun yerli ortaklarının yardımıyla ülkemizin kaderi, tekrar millici olmayan bir iktidara bıraktırılmıştır.

Ancak bu kötü durum, halkımızın devrimci mücadelesini yoketmiş değildir. Hatta, geçen yıllarda başarılan demokratik Işçi - Köylü ve Gençlik hareketleri, seçimleri devrimci yönde etkilemiş ve halkımızın sandık demokrasisine ilgisini azaltmıştır. Bilimden ve devrimci pratikten faydalanarak halkımız, **TAM BAĞIMSIZ ve GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE** mücadelesini mutlaka başaracaktır.

Türkiye için devrim mücadelesinde Partimiz, diğer bütün örgütlü ve örgütsüz devrimci hareketlerin önderi durumundadır ve bunu sürdürecektir.

Ne var ki, Partimizin üst kademelerindeki yöneticiler, oportünizmin batakhğına düşerek, bilimin aydınlık yolundan uzaklaşmış ve halkımızın yürüttüğü Antiemperyalist ve **Demokratik** mücadelenin gerisinde kalmışlardır. Seçim sonrası Genel Merkezce gönderilen genelge, bir durum tesbiti ve bir yönerge olmaktan çok, küçük burjuva dar görüşlülüğünün açık bir belgesidir.

Düşüncemiz o'dur ki, Amerikan Emperyalizmi ve onun işbirlikçisi iktidarın karşısında kurtuluş mücadelesini vermekte olan halkımız ve devrimci örgütler bir dağınıklık için dedirler. Yani mücadelemiz örgütümüzün her bakımdan sağlamlaşmasına ihtiyaç duymaktadır. Partimizin, taşra örgütleri ve geniş halk kitleleri ile gevşeyen bağlarının kuvvetlendirilmesi ve doğru devrimci mücadelemizde öncü yerini alabilmesi içn en kısa zamanda ilçe, İl ve Genel Kurul toplantıları yapılmalıdır.

YAŞASIN DEVRİMCİ MÜCADELEMİZ!..

Türkiye İşçi Partisi
FETHİYE İlçesi Yönetim Kurulu adına
EROL KAYNAK

Öğrendiğimize göre il haysiyet divanı üyelerinden 2 si istifa etmiş ve yerlerine 2 yedek üye getirilmiştir.

Bu toplantıda, ilçe kongrelerinin tarihleri aşağıdaki şekilde tesbit edilmiştir:

9	Kasım	1969	Beykoz
16	»	»	Beyoğlu
23	»	»	Şişli
30	»	»	Kadıköy
30	»	»	Fatih
6	Aralık	1969	Adalar
7	»	»	Eminönü
13	»	»	Kartal
14	»	»	Gaziosmanpaşa
21	»	»	Sarıyer
21	»	»	Beşiktaş
28	»	»	Üsküdar
28	»	»	Eyüp
28	»	»	Zeytinburnu

Her zaman olduğu gibi ilçe kongrelerinde de proleter devrimcilerini büyük görevler bekliyor. Arkadaşlarımız ilçe toplantılarına ve kongrelerine gitmeliler ve tabandaki üyelerle sıkı bağlar kurarak onları doğru devrimci eylem çizgisi olan kitle çizgisinde yanlarına almalıdırlar.

Oportünizme karşı mücadele bir eylem işidir de

«Emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadele ile birlikte yürütülmediği sürece, bir yalandan ve riyâdan ibarettir» diyor Lenin. Biz de «oportünizme karşı mücadele, devrimci eylemden kopuk olarak yürütülüyorsa, bir yalandan ve riyadan ibarettir,» diye ekleyebiliriz.

Devrimci mücadelemizin bilimini (sosyalizmin bilimini) tahrif ederek, bizi şaşırtmaya bizi içten yıkmaya çalışan oportünizme karşı aman dinlemez bir mücadele vermek zorundayız. Bu mücadeledeki en etken silâhımız, ideolojik mücadeledir. Yani, sosyalizmin bilimini ve genel olarak teorisini kemirilmekten ve yozlaştırılmaktan korumaktır..

Fakat açıktır ki, bu işi becerebilmemiz için, önce bizim bu bilimi ve teoriyi bilmemiz, hazmetmiş olmamız gerekir. Yoksa, oportünistlerin bizi nerelerde yanıltmaya kalktıklarını, devrimci bilimi nerelerde tahrif ettiklerini anlamamız mümkün olmaz. Demek ki:

Oportünizmle mücadelede ilk görev, sosyalizmin bilimini öğrenmektir

Sosyalizmin bilimini öğrenmenin tek doğru yolu, TEORİ-PRATİK birliği içinde öğrenmedir. Yani, teorik olarak öğrendiğimiz bilgiyi pratikte uygulayarak kendimize maletmek, pratikte karşılaştığımız her soruyu teorik olarak cevaplandırmak için, teorik bilgimizi yeni baştan gözden geçirmek ve genişlemektedir. Bilimi öğrenmenin başkaca bir yolu yoktur. Neyin yanlış, neyin doğru olduğunun en şaşmaz ölçüsü, en iyi mihenk taşı pratiktir.

Bu çaba, yani sosyalizmin bilimini öğrenme işi, oportünizmin tuzak ağına düşmemenin çabasıdır. Oysa, iş bu kadarla bitmez.

doğru devrimci çizgiyi savunmak ve öğretmekte bizim görevimizdir.

Öğrenmekte olduğumuz bu bilimi öğretecek proleter devrimci saflara yeni militanlar kazanmak, böylece, iyi niyetli, namuslu ve cesur arkadaşlarımızı oportünizmin tuzağından kurtarmak da görevimizdir. Bu arkadaşlarımızı Parti içi eğitimsizlik, oportünist yöneticilerin pasif tutumları sonucu eylemsizlik yüzünden düştükleri bu bataktan kurtararak, gerçek devrimci hedeflere doğru bizimle birlikte yürümelerini sağlayabiliriz. Bu, bizim aslî görevlerimizden biridir.

Buraya kadar sözünü ettiğimiz görevler, yani sosyalizmin bilimini öğrenme ve öğretme çabaları oportünizmle mücadelenin ilk adımlarıdır.

Oportünizm mikrobunu içimizden kazıyıp atmalıyız

Oportünizm, devrimci mücadelemizin sıhhatli teninde çıkmış bir kan çıbanı gibidir. Onun mikrobunu yok etmedikçe ummadığımız yerlerden ummadığımız anlarda patlak verebilir.

Bir proleter örgütü içinde, oportünizme yol açan mikropların başında, küçük burjuvaya has ideolojik eğilimler gelir. Zaten oportünizmi, **kısa vadeli politik çıkarlar uğruna bir sınıf ideolojisinin, başka sınıf ideolojileri tarafından tahrif edilmesi, devrimci bilimin yolundan saptırılması** olarak da tanımlayabiliriz.

Oportünizme yol açtığını söylediğimiz küçük burjuva ideolojik eğilimlerine bir iki örnek verelim: Aslında doğru olan devrimci bir ilkeyi, şartlara hiç aldırmadan, kitlelerden kopup, mezhepçi bir tutumla, körü körüne uygulamaya kalkmak demek olan SEKTARIZM bunlardan biridir. Böyle kişiler, proleteryanın kurtuluşu, bizzat proleteryanın kendi eliyle gerçekleşir» ilkesine uyacağım diye, emperyalizmin işbirlikçiliğini yapan güçlerle, millici güçleri aynı sepete koyarlar. Tabiidir ki, böyle bir tutum, sonunda yine emperyalizmin işine gelir. Böyle sekter kişiler, sosyalistin ancak sosyaliste güvenebileceğini, ancak onunla eylemde bulunacağını söyleyerek, emperyalizme karşı bütün bir ulus olarak karşı çıkmayı küçümserler. Ve böyle yapmayı keskin devrimcilik sanırlar.

Sektarizmin tam tersi —fakat yine onun gibi oportünizme yol açan— bir kü-

çük burjuva eğilimi de UZLAŞMACILIK-tır.

Kısa vadeli çıkarlar uğruna, halkımızın düşmanı olan güçlerle ve sınıflarla anlaşmak, böyle bir tutumdur. Meclise bir iki adam daha sokabilmek için aslında emperyalizmin bir oyunu olan gerici parlamentarizme sığınmak, böyle bir parlamentarizmin gerçek demokrasi ile ilgisi olmadığını söyleyen gerçek devrimcileri demokrasiye ihanetle suçlamak böyle UZLAŞMACI bir tutumun en göz önündeki örneğidir.

POPÜLİZM adını verdiğimiz diğer bir küçük burjuva eğilimi de yine oportünizme yol açan tehlikeli mikroplardan biridir. Sosyalizmin biliminin bize öğrettiği sınıf tahlillerini yapmadan, bu sınıfların içinde bulundukları sosyo-ekonomik ve tarihî şartları ölçüp biçmeden, romantik ve tutarsız bir halk hayranlığı demektir popülizm. Böyleleri, halkın içinde bulunduğu gerici şartlanmaları, propaganda ve eğitim yoluyla yıkmak yerine dört elle bu şartlanmalara sarılırlar. Böyleleri için halk, emperyalizmle işbirliğine girmeyen sınıflardan meydana gelmiş bütün bir ulus değil; yalnızca fakir fukara yığınlarıdır. Böyleleri, yoksul halkın bilinçsizce kendi düşmanı sandığı sınıf ve tabakaları, açık açık halk düşmanı ilân etmekten çekinmezler. Onlarca ,küçük burjuva bürokrat tabakalar, bütün millici niteliğine rağmen halk düşmanıdırlar. Onlarca, halkın gerici şartlanmalara bağlı özlemleri, devrimci özlemlerdir. Onlar, aslında emperyalizm —işbirlikçi burjuvazi — feodal ağa üçlüsünün gerici politik iktidarını sağlayan 1950 seçimlerini bile, ilerici bir halk hareketi olarak yutturmaya çalışırlar.

Popülizmin tersi olan, fakat yine bir oportünizm mikrobu olan KİTLE ÇİZGİSİNİ İNKÂR da zararlı bir küçük burjuva eğilimidir. Böyleleri «popülizmden kurtulacağız» diye düşerler bu oportünizm çukuruna. Böylelerinin gözünde halk, önemsiz bir sürüden ibarettir. Halk yığınlarının bilinçli kitle desteğinden ve katkısından yoksun bir hareketin, iki adım sonra tökezlemeye mahkûm kısır bir hareket olduğunu anlayamazlar böyleleri. Ve kendilerini, halka rağmen halk adına hareket etmeye yetkili sanırlar.

Parti tabanındaki militanların görüşlerine aldırmadan, «disiplin kuracağım» diye girişilen despot bireycilik; güç ve çileli eylemlerden kaçan rahatına düşkünlük... hep böyle küçük buruva eğilimleridir. İşte bu ve bunlar gibi eğilimlerdir oportünizmin mikropları.. Her proleter sosyalistinin görevi, sonunda oportünizme yol açan bu tip küçük burjuva eğilimlerine karşı her zaman tetikte bulunmak, ve kendini bunlardan temizlemektir.

Bilimsel sosyalizmin ilkelerini eylem içinde ispatlamalıyız

Bilimin bize gösterdiklerini hareket içinde uygulama çabasına girmeden, bu bilimi yalnızca sözle savunmanın, oportünizmle gerçek mücadele yolu olduğunu sanmak safdillik ve boş gevezeliktir.

Amerikan emperyalizmine ve onun yerli işbirlikçilerine karşı millîci geniş cepheden söz etmek yetmez. Emperyalizme ve feodalizme karşı her harekette, bu geniş cephenin (işbirlikçilerin, toprak ağalarının, tefecilerin dışında kalan bütün millîci sınıfların) güçbirliği içinde omuz omuza bulunmalarını sağlamak bizim görevimizdir. Bunu gerçekleştirmediğimiz, hareket içinde örneklemediğimiz sürece, oportünistlerin millîci safları inkâr edici ve parçalayıcı tutumuna karşı söylenecek sözlerimiz inandırıcı olamaz. «Amerika emperyalizmine ve demokrasi düşmanlarına karşı olan herkes gelsin bize katılsın. Katılmak istediler de, biz mi engelledik?» demek yanlış ve son tahlilde oportünistçe bir tutumdur. Millî demokratik devrim için müttefikimiz bulunan sınıfların devrim içindeki sorunları bizim de sorumluluğumuz içindedir. Bu, bizim öncü olmamızdan gelen bir sorumluluktur.

Proleteryanın öncülüğü konusunda Lenin «Ne Yapmalı» adlı kitabında şöyle diyor: **«Proleteryanın "öncü" olduğunu, öncü birliği olduğunu söylemek yetmez, öyle davranmalıyız ki, bütün öteki birlikler bizim başta yürüdüğümüzü anlasınlar, ve bunu kabul etmek zorunda kalsınlar... Öteki birliklerin temsilcileri, biz öncü olduğumuzu söylediğimiz zaman, sadece bu sözümüzle yetinecek kadar saf mıdırlar?»**

Bir proleter sosyalisti için, eylem alanı dışında sayılabilecek hiç bir toplumsal konu yoktur. Öyle ise, bütün devrimci ha-

(Devamı arka sayfada)

Devrimcilere Çağrı

Türkiye İşçi Partisi'nin oportünizmden ve şimdiki oportünist yöneticilerinden kurtararak, proleteryanın siyasî öz örgütü payesine yükseltmek için proleter devrimcileri tarafından yürütülen mücadele gün geçtikçe yaygınlaşmakta ve güç kazanmaktadır.

Bu mücadelenin yayın organı olarak çıkan DEVRİMCİ TİP HABERLERİ de bu mücadelenin önemli bir parçasıdır...

O'nu, yazılarınla destekle, haber gönder, mücadeleni duyur, bağ kur! tanıt, okut!

İlk iki sayısının bir kısmı tanıtmak amacı ile ücretsiz dağıtılan DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'nin böyle bu malî güçlüğe devamlı dayanabilmesi güçtür.

Devrimci dayanışma her konuda olduğu gibi, bu konuda da kaçınılmazdır. DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'ne malî destek sağlamak her gerçek devrimcinin görevidir. Bu yüzden :

O'nu mali yönden destekle!

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ yalnızca TİP içinde dağıtılmakta, parti dışına çıkarılmamaktadır. Bu yüzden, DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'ne abone olmayanlar için O'nu okumanın başka bir yolu yoktur. Üçüncü sayıdan itibaren yalnızca abonelere göndereceğimiz DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'ne

abone ol, abone kaydet!

reketlerde, proleter sosyalistleri, devrimci bilgisi ve devrimci pratiği, ölçülü atılganlığı, örgütlemede, programlamada, propagandada, olayın gelişmelerine doğru ve dürüstlüğü ile en önde olmalıdır. Bu teşhisler koymada becerikliliği, cesareti yapılmadığı sürece, proleteryanın öncülüğünü inkâr edenlere karşı, öncülüğümüzü inandırıcı olarak nasıl savunuruz?

Toprak ağasına karşı harekete geçen köylüler, giriştikleri toprak mücadelesinde, proleteryanın öncü kadrolarını, yanında görmezse, bu fiilen sağlanmazsa ,ona, millî demokratik cepheden, işçi - köylü ittifakından söz etmek, onu buna inandırmak güçtür.

Mustafa Kemal'ci küçük burjuva örgütlerinin devrimci hareketlerine en aktif destek, en doğru ve inandırıcı eleştiri proleter sosyalistlerinden gelmezse..

Şehir ve köy emekçileri için olduğu kadar, millî sanayimiz için de büyük bir tehdit olan, millî çıkarlarımızla taban tabana zıt emperyalist bir oyun olan Ortak Pazar konusunda, Türkiye millî burjuvazisinin kesin bir tutum takınmasını sağlayamazsak, bu konuda onunla omuz omuza yürüyemezsek,

Emperyalizmin katilleri tarafından kahpece arkadan vurulan devrimci kardeşlerimizin hesabını, bütün millîci güçlerle birlikte, hep bir ağızdan soramıyorsak,

İşçilerin bütün demokratik hareketlerinde, grevlerde, boykotlarda, fabrika işgallerinde işçiyi yalnız bırakmayan devrimci gençler, halktan yana demokratik üniversite için giriştikleri hareketlerde devrimci işçileri yanlarında bulamıyorlarsa,

Kısacası, TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE'yi kurma mücadelesi için atılan her adımda, her atılımda, bütün anti-emperyalist ve anti-feodal güçlerin omuz omuza yürümesi için mücadele etmiyorsak,

Oportünizme karşı mücadeleyi eylem içinde gerektiği gibi yürütmüyoruz demektir.

Sosyalizmin bilimini oportünizmin tahrifinden, saptırmalarından korumak için, sözlü ve yazılı teorik savunmalardan öte —fakat yine onunla birlikte— eylem içinde ispat büyük bir önem taşımaktadır.

Bu, oportünizmle kıran kırana bir mücadele durumunda bulunan biz proleter sosyalistleri için temel bir görevdir.

okurlardan mektuplar

Devrimci arkadaşlar!

Altı seneye yakın bir zamandan beri, Nazilli Türkiye İşçi Partimize karınca kaderince hizmet etmekteyiz. Bir seneden beri bu güne kadar hiç bir partili önderin Nazilli'mize geldiği söylenemez.

9-10-1968 kurultayından memnun olmayıp genelbaşkanın karşısında olduğumuzu bildirdik. Bundan sonra bizi Aybar'cı arkadaşlar bizlerle teması kesti. Nihayet 69 büyük seçimleri de sayın liderimizin binbir türlü daleveralarıyla sona erdi. Bizler malûmunuz emekçi sınıflardanız. Sosyalizmin üç beş çeşidini bilmeyiz. Ve kendi keyfine göre sosyalizmi tahrif eden bir adamı partimizin başkanı olarak tanımıyoruz!..

Bu mücadele, şahsî menfaatlerden önce, halkımızın çıkarlarının mücadelesidir. Onu kendi çıkarına ve iktidar hırsına alet eden ve bundan da bir ölçüde muvaffak olan Aybar'ı lânetliyoruz. Ama, aslında ona bu imkanı veren biz üyeleriz. Bilinçlenelim ve böyle yöneticileri partimizin saflarından temizleyelim.

Sosyalizmin bilimine sadık, proleter sosyalistleri olarak bizler, Sayın Aybar'ı bütün arkadaşlarım namına tebrik ediyoruz, emeline muvaffak oldu. Millî demokratik devrimin militanları olarak, Aybar'ın genel başkanlıktan, hattâ milletvekilliğinden istifa etmesini istiyoruz. Hatasını kabul eden için bir şereftir bu diyoruz. Bu istediğimizin bütün partili arkadaşlarımıza duyurulmasını arzu ediyorum.

Rahmi Saltuk
Nazilli İlçe Yönetim Kurulu

Seçim ve Elbistan köylüleri

Elbistan köylülerinin çoğunluğu, sandık başına gitmek istemiyordu. Sandık başına getirilen seçmenler, istemeye istemeye kolundan sürüklenerek getirildi. Silâh tehdidi altında **«ağaya oy vereceksin»** diye getirildi.

Elbistan'da, bağımsız milletvekili adayı aşiret reisi Dinçer Söğütlü ile dört sene A.P. den milletvekilliği etmiş bağımsız milletvekili adayı şeyh oğlu H. Ahmet Özsoy **«başa güreşiyorlardı»**... Seçim günü sandık başına giden köylüler, orada görevlilerden başka ağayı ve adamlarını da görmüşlerdir. Oportünist kliklerin **«Meclise çağırdığı»** emekçi, ağanın açıktan açığa baskısı karşısında, bu sandıktan nâsıl çıkacaktı?

Ağaların baskısına karşı çıkan köyler de olmuştur. Millî Demokratik Devrim saflarında birleşen Sevdil'li köylülerin TİP'e oy vereceklerini bilen ağalar, bu köye yakın adamlarını vazifelendirmişler, köylüleri silâh tehdidi altında açık oy kullanmaya zorlamışlardır. Ağanın adamları **«TİP'e oy verenin avradını...»** diyerek havaya ateş etmiştir. Devrimci köylüler derhal müdahele ederek ağanın adamlarını pasif duruma getirmişler ve mücadelelerinde kararlı olduklarına and içmişlerdir.

Seçim öncesi kendi köylülerine bir konuşma yapan Hürman Tepebaşı köyünden Veli Gınıkta**«Arkadaşlar, ağalar bizi Amerikaya satmıştır. Babalarımızın bağımsızlık için kanlarını döktükleri Türkiye'de, Amerikalılaרın ne işi var?»** diyerek, Maraş kurtuluş kahramanlarının **«kalede Fransız bayrağı dalgalanırken, bize cuma namazı düşmez»** dediklerini ve kaleye yürüdüklerini misal göstermiş; **«Amerikan bayrakları türkiyede dalgalandığı müddetçe ve ağaların bunlarla işbirliği yapmalarına müsade ettiğimiz sürece, biz sömürülürüz, biz horlanırız, biz sandık başına ağaya oy vermek için sürüklenerek zorla getiriliriz. Biz ağalara, işbirlikçilere ve Amerikalılara karşı mücadele vermeye mecburuz.»** demiştir.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE
YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE»
DİYE HAYKIRANLAR
KAHROLSUN OPORTÜNİSTLER
KAHROLSUN AMERİKA EMPERYALİZMİ VE ONA HİZMET EDEN ALÇAKLAR!

Fevzi KIRAL
— Elbistan —

Herşeye rağmen parti içi eğitimi gerçekleştirelim

Osman Yalın
TİP Bakırköy İlçesi Üyesi

Oportünist Parti yöneticilerinin yıllardır bile bile engelledikleri parti içi eğitim eksikliğini gitgide daha şiddetli olarak duyurmaya başlamıştır.

«Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz» diyor Lenin. Hem devrimci eylemlerimizi gerçekleştirebilmek, hem de oportünizmle gerektiği gibi mücadele edebilmek için bu devrimci teoriyi, günün objektif şartları içinde öğrenmemiz, partide aktarabilmek yeteneğini kazanmamız gerekir.

Parti içi teorik eğitim, her ilçenin şartlarına göre taktikle farklılıklar gösterebilir. Fakat yine de sosyalizmin bilimini öğrenmenin, temel ilkeleri vardır.

Bu ilkelerin başında: «Teori-Pratik» birliği gelir. Pratiğe aktarılarak, eylem içinde gerçekleştirilemeyen bilgi, boş bir ukalâlık aracından başka bir şey değildir. Bu söz ne kadar doğru ise, «teorik bilgi temelinden yoksun bir eylem de ayni ölçüde kısır ve sonunda çıkmaza girmeğe mahkûm hatalı bir iştir», sözü de o kadar doğrudur.

Teorik bilgimizi artırmanın yollarından biri muhakkak ki kitaplardır. 1961 Anayasamızın getirdiği sınırlı demokratik şartlar içinde, sosyalizmin bilimini öğreten temel kitaplardan bir çoğu dilimize çevrilmiş bulunmaktadır. Ayrıca AYDINLIK TÜRK SOL'U İSÇİ KOYLÜ VE DEVRİMCİ TİP HABERLERİ gibi yayın arganları devrimci teorinin günlük olaylara getirdiği yorumları izlememizi sağlamaktadır.

Bütün bunlar, yani basın yoluyla öğrenme, her devrimcinin kişisel çabaları ile kendi kendine yapacağı eğitimin araçlarıdır. Oysa, çok daha verimli ve doğru bir yol olan toplu eğitim, Parti içi eğitimin konusudur.

Konferanslar, açık oturumlar, seminerler şeklinde yürütülmesi gereken bu eğitimler de ilkelere bağlı olmalıdır.

Konferanslar dışında, sohbet niteliği ağır basan, karşılıklı tartışmalarla, sorulu cevaplı olarak yürütülen bir konuşma, yeni üyeler için çok daha öğretici ve verimli olmaktadır.

Böyle toplantılarda özellikle günlük konular hareket noktası olarak alınmalı, bu konudan çıkarak, teorik temel ileler açılanmalı ve örneklendirilmelidir.

Istanbul, Bakırköy ilçesinde mayıs 1969 tarihinden beri bütün engellemelere rağmen kesiksiz olarak devam eden bu çeşit toplantılar çok olumlu sonuçlar vermiştir. Şevki Akşit'in yönettiği bu toplantılara, her geçen gün üyelerin ilgisi artmaktadır.

Bakırköy ilçesinin bu tutumu, bütün TİP ilçeleri için örnek olarak alınmalı, yürütülen eğitim çalışmalarında varılan sonuçlar ve karşılaşılan engeller bütün teşkilâta duyurulmalıdır.

Her şeye rağmen Parti içi eğitim gerçekleştirilmelidir.

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ: On beş günde bir yayınlanır, siyasî dergi * Sahibi ve sorumlu müdürü: Faruk Haksal * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 — Sultanahmet - İstanbul * Tel: 27 39 61 * Ankara temsilciliği: Süleyman Sırrı Sok. No. 2/12 Yenişehir/Ankara * İzmir temsilciliği: Atatürk Cad. 368/2 Alsancak/İzmir * Dizgi: Yüksel matbaası * Baskı: Dilek matbaası * Fiatı: 50 Krş. * Yıllık abonesi: 10 TL, Avrupa uçak: 30 TL, İlân san.: 10 TL.